

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

NR. 1	VAN DE ALGMENE ROL
--------------	---------------------------

Bijlagen: 1 dagvaarding 4 conclusies
--

Stakingsvordering

1 kopie dossier

in zake van :

....., KBO nr., met
maatschappelijke zetel te :

....., KBO nr.
....., met maatschappelijke zetel te :

....., KBO nr., met
maatschappelijke zetel te ;

eisende partijen,
die woonstkeuze doen op het kantoor van Mter.,

vertegenwoordigd door Mter. loco Mter
....., Advocaat te ;

tegen :het **VLAAMSE GEWEST**,

verwerende partij,
vertegenwoordigd door Mter., Advocaat te
;

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 15 februari 2011.

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel volgend bevelschrift uit :

Gezien :

- de dagvaarding betekend op 20 december 2010 bij exploit van gerechtsdeurwaarder . , verblijvende te :
te
- de conclusie neergelegd voor eisende partijen ter griffie op 1 februari 2011;
- de conclusies en syntheseconclusies neergelegd voor verwerende partij ter griffie op 20 januari 2011 en op 11 februari 2011 en op de zitting van 15 februari 2011;

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen;

1. De vorderingen

De vordering van eisers strekt er hoofdzakelijk toe het mondeling stakingsbevel van 27 oktober 2010 alsook de bekrachtigingsbeslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 3 november 2010, gekend onder dossiernummer te horen opheffen.

2. De feiten

De feitelijke gegevens, die relevant zijn voor het beoordelen van het geschil en zoals ze blijken uit het tegensprekelijk debat, kunnen als volgt worden samengevat.

Eisers zijn naar eigen zeggen dochterondernemingen van de

Bij proces-verbaal van 16 maart 2009 (stuk 1 eisers) werd door de bevoegde inspectiedienst een inbreuk vastgesteld op de bepalingen van het toenmalig artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening lastens

Er werd meer bepaald vastgesteld dat te

ter hoogte van perceel grond en afbraakmateriaal wordt gestockeerd over een diepte van ongeveer 30 meter en een afstand van ongeveer 180 meter. De materialen zijn ongeveer 10 meter hoog gestapeld.

Er werd op 18 december 2007 een vergunning afgegeven voor het bouwen van een sorteerhal op het perceel 1. Deze vergunning gaf geen toelating voor het stapelen van materialen op de plaats waar de overtreding werd vastgesteld.

De overtreding is volgens het gewestplan deels gelegen in een bufferzone en deels in een recreatiegebied.

Op 2 juli 2009 werd een mondeling bevel betekend aan de 1 tot onmiddellijke staking van het gebruik van het betrokken terrein (stuk 2 eisers).

Op 7 juli 2009 werd het stakingsbevel bekrachtigd door de bevoegde inspecteur (stuk 3 eisers).

Blijkbaar werd bij dagvaarding van 18 augustus 2009 door eisers de opheffing van het stakingsbevel gevorderd voor de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, die de zaak bij beschikking van 15 oktober 2009 doorverwees naar de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. De vordering zou nog steeds hangende zijn (er worden hieromtrent geen stukken neergelegd).

Bij proces-verbaal van 29 oktober 2010 (stuk 2 verweerster) werden de vaststellingen van 27 oktober 2010 van de bevoegde inspecteur weergegeven. Er werd vastgesteld dat de grond langsheen de vaartdijk nog steeds wordt gebruikt voor het stapelen van materialen, wat een doorbreking van het stakingsbevel van 2 juli 2009 betekent.

Het betreft een inbreuk op de bepalingen van artikel 6.1.1. van de inmiddels toepasselijke Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Er werd ter plaatse een mondeling bevel tot onmiddellijke staking gegeven aan

Deze werd bekrachtigd op 3 november 2010 (stuk 2 verweerster).

3. Discussie

Eisers stellen dat het stakingsbevel onwettig is bij gebreke aan stedenbouwkundige vergunningsplicht voor de handelingen waarvan de staking werd bevolen.

Er was in 1997 geen vergunningsplicht voor het opslaan van materialen, zodat er op heden geen sprake kan zijn van enige inbreuk op artikel 146 DORO, thans artikel 6.1.1. VCRO, aldus eisers.

Sinds het decreet van 18 mei 1999, dat in werking trad op 1 mei 2000, is het gewoonlijk gebruik van een grond als opslagplaats voor materiaal vergunningsplichtig.

Eisers dienden een vergunning te vragen zodra zij op een min of meer constante wijze gebruik maakten van de grond als opslagplaats.

In tegenstelling tot iets dat men op een bepaald ogenblik doet, zoals het oprichten van een gebouw of het doorvoeren van een functiewijziging aan een bestaand gebouw, gaat het hier over iets wat voortdurend min of meer wordt herhaald.

Er is dan ook een stedenbouwkundige vergunning vereist van zodra het gewoonlijk gebruik van een grond vergunningsplichtig wordt, met name vanaf de inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 (zie in die zin S. Lust, "Recente evoluties en knelpunten in de ruimtelijke ordening en de stedenbouw 1998-2002, het nieuwe decreet ruimtelijke ordening geactualiseerd", Die Keure, 2002, p. 133/135).

Dat eisers voor de inwerkingtreding van de bepaling die een vergunningsplicht invoert het terrein reeds gebruikten voor het opslagen van materiaal, doet geen afbreuk aan het feit dat het gewoonlijk gebruik voor het opslagen van materiaal sinds de inwerkingtreding ervan wel stedenbouwkundig vergunningsplichtig is.

Niet de instandhouding van de aanleg of inrichting van het terrein is voorwerp van het stakingsbevel, maar het gewoonlijk gebruik (zie in die zin, Brussel, 27 april 2009, inzake AM&P, onuitgegeven, stukkenbundel verweerster).

De opslagplaats staat er momenteel nog. Dit wordt niet betwist. Het gewoonlijk gebruik is niet afgelopen. Vervolging op strafrechtelijk vlak blijft nog altijd mogelijk.

In de mate het stakingsbevel gegeven werd om verdere schade aan het milieu te voorkomen en het beëindigen beoogt van een voortdurende handeling, met name het gewoonlijk opslagen van materiaal op een niet vergunde wijze, heeft de maatregel een preventief karakter. Niet het instandhouden van de gevolgen van een handeling worden gesanctioneerd, wel de handeling zelf, met name het opslagen van materiaal (zie in die zin, Brussel, 27 april 2009, inzake AM&P, onuitgegeven, stukkenbundel verweerster).

De argumentatie ontwikkeld door eisers over het gebrek aan preventief karakter is dan ook niet dienend.

Eisers vertrekken vanuit het verkeerde standpunt dat de handeling, met name het gewoonlijk gebruik van het terrein als opslagplaats, een voltooide handeling is, waardoor de overtreding niet meer kan voorkomen worden.

Het feit dat deze situatie al 11 jaar duurt, doet hier geen afbreuk aan. Strafrechtelijke vervolging blijft mogelijk, zoals hoger reeds gesteld.

De vordering is ongegrond, bij gebrek aan enige onwettigheid van het stakingsbevel.

ondervoorzitter aangesteld om de
voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te
Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door griffier;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in
gerechtszaken;

Rechtsprekende na tegenspraak;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

Verklaart de vordering ontvankelijk, doch ongegrond;

Veroordeelt eisende partijen tot de kosten, begroot voor henzelf op 261,55 €
+ 1.200 € en voor verwerende partij op 1.200 €

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het
kort geding van 25 februari 2017